

ностъ има тамъ, и животъ има, и Любовь има. Сега, всички съврѣмненни хора се стремятъ къмъ животъ, искатъ да бждатъ щастливи, да бждатъ здрави, учени, силни. Всички улеснения могатъ да ги иматъ, затова е създаденъ свѣтътъ. Но трѣбва да знаятъ, че свѣтътъ е създаденъ отъ Бога, Който е най-уменъ, най-мъдъръ, най-силенъ. Ние не можемъ да прѣдполагаме, че Богъ, Който е най-разуменъ, може да иска единъ свѣтъ, въ който да сжществува мизерия, нещастия. Ако сжществува мизерия, страдания, това се дължи на съвсѣмъ други причини.

„Който ме люби, ще опази моето Слово“, казва Христосъ.

Кое е Неговото Слово? Майката, за да опази Словото на Христа, трѣбва да отгледа своето дѣте не само физически, но да влѣе въ това дѣте нѣщо отъ себе си, отъ любовта си, отъ разумния си животъ — трѣбва да го научи на онѣзи велики принципи, върху които е съграденъ самиятъ животъ. Сега, нѣкои отъ съврѣмненнитѣ християни иматъ тази опитностъ, и не трѣбва да се спирате на нея. Спре ли се човѣкъ на едно мѣсто, не е добръ. Нѣкои отъ васъ мислятъ, че сж завършили своето развитие, че всичко знаятъ. Други мислятъ, че като прочетатъ Писанията, всичко сж разбрали и казватъ: туй е то всичкото! Не е всичкото въ тази книга. Тази книга е една малка опитностъ, но гдѣ е опитността на ангелитѣ, гдѣ е опитността на тѣзи светии? Апостолъ Павелъ е казалъ много малко нѣща. И Христосъ е казалъ много малко нѣща. Гдѣ е онази Любовь, която Христосъ проповѣдваше на кръста? Всички говорятъ за нея, но колко християни има, които изявяватъ Христовата любовь? Колко майки има, които изявяватъ Христовата Любовь? Тогава азъ опрѣделямъ великия законъ така: Любовьта включва благо то на всички сжщества. Сега, въ разбиране Словото Божие трѣбва дълбока мисль не само по умъ, но дълбока мисль, въ която да взима участие сърцето, въ която да взима участие и човѣшката воля. Има нѣкои въпроси, които ще се разрѣшатъ само по единъ опитенъ начинъ. Азъ ще ви приведа слѣдния примѣръ. При единъ великъ индийски адептъ, който се занимавалъ съ окултнитѣ науки, и добилъ голѣма